

Izhaja vsako soboto ob 6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških tobakarnah kakor „Edinosti“ po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobivajo to prilogo vse leto, ako priložijo naročnini za „Edinosti“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cene oglasom v „Novičarju“ so: za petit-vrstico 8 kr., za naslovo z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obsegalo navadnih vrstic. Poslana, javne zahvale, osmrtnice in domači oglasi, po pogodbi

Frankovana pisma in rokopis je pošiljati vrednosti „Edinosti“. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

NOVIČAR.

Boj za slovensko osnovno šolo v Trstu. Pozivljamo še enkrat vse dotične očete, kateri so podpisali prošnjo za slovensko osnovno šolo v mestu, da pridejo brez pogojno prihodnji teden t. j. v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in soboto, kateri koli dan od 10—12 ure predp. v italijansko šolo pri sv. Jakobu (via delle Scuole), kjer naj se prijavijo dotičnemu komisarju. Ni potrebno prinesiti seboj krstnih listov svojih otrok, ampak zadošča, da znajo povedati rojstveni dan svojega otroka, ali pa naj si napišejo sami te podatke. — Kdor ni podpisal sam dotične prošnje, poizve naj, kdo je podpisal zanj. Vsak naj odgovarja odločno in brez strahu, kajti poleg komisarja in magistratovih zastopnikov sta vedno dva naša delegata, ki zares požrtvovalno in vzorno vršita svojo nalogo. — Ponavljamo, da naj pridejo tudi tisti, kateri doslej še niso dobili posebnega povabila. — Kljub vsem naši pozivom, prijavilo se je doslej samo 44 očetov. To je malomarnost, katero moramo najstrožje obsojati. Naj pomisli vsak, da ne gre tu za osebne koristi posamičnih očetov, ampak za narodno čast! Kdor je podpisal prošnjo, a ne stori sedaj svoje dolžnosti, ta naj potem nikar ne vrača krivde na voditelje, ako stvar ne napreduje tako, kakor bi morala.

Mestni svet tržaški imel je dne 16. t. m. javno sejo. Predsedoval je župan dr. Pittneri, vlado je zastopal baron dr. Conrad; navzočih pa je bilo 37 svetovalcev. Po odobrenju zapisnika zadnje seje prečita se prošnja deveterih učiteljev I. plač. razreda za povišanje plače. Prošnja izroči se šolskemu odseku. Zatem se prečita županov odgovor na interpelacijo svetovalca Nabergoja iz seje dne 11. t. m. gledé pobiranja takse za ogledovanje klavne živine v okolici. V tem odgovoru se naglašá, da daje gornja okolica 38 do 40 glav klavne živine na mesec, katere so se pobijale v zasebnih klavnicah, v katerih so neredkokrat stanovali tudi ljudje. Iz zdravstvenih obzirov odredil je magistrat, da se s 1. januarjem 1894. l. preskrbé prikladnejše klavnice. Dosedanje klavnice pa so bile dovoljene le za domačo potrebo. Z odpravo carine na meso pa je moral skrbeti magistrat za to, da mesarji v mestu ne kupujejo v okolici klavne živine; vendar pa ni hotel te razvade povsem odpraviti, ampak odredil je, da se mora vsa klavna živina pregledati po zvedenih in mestna delegacija odredila je z naredbo z dne 7. junija 1893., da mora imeti meso, katero ne prihaja iz klavnice pri sv. Sabi, spridečevalo o pregledu po pristojni osebi na licu mesta, kjer je bila žival zaklana. Ta naredba ni zadela nikogar teško, kajti v okolici moglo se je dati pregledati klavno živino dvakrat na dan po zdravnikih brezplačno. Ako pa kdo, namesto da bi si dal klati živino pri sv. Sabi, rajše vpeljuje zaklano živino iz okolice in kliče zdravnik že ob 5. uri zjutraj, da mu pregleda

meso, je popolnoma naravno, da zdravnik ne stori brezplačno tega, česar ni obvezan storiti brezplačno, kajti občina ga plaša le za to, da zdravi siromašne ljudi. Odgovorivši pobližje na interpelacijo pa se opazá, da okoličani proti temu prav nič ne agitujejo, kajti vsi znajo dobro, da magistrat nikdar ne dovoli, da postanejo okoličanske klavnice nekake nepostavne podružnice mestne klavnice. Kar pa dostaje opazke v interpelaciji, da se more skušati odtegniti živino pregledovanju in jo tako rekoč vtihotapiti, mora magistrat to zadevo strogo nadzorovati, medtem pa obžaluje samo, da se je moglo tako odtezanje do sedaj dogoditi s pomočjo dotičnih, kateri bi morali služiti v vzgled pri izpolnjevanju zakonov. Konečno omenja, da je postopanje zdravnikov v tem pogledu popolnoma pravilno; kar pa se tiče zahtevanja odškodnine 70 kr. za voz, se kaj tacega nikdar ni zgodilo. Omenja se še, da magistratni odsek proučuje sedaj novo naredbo, v kateri se ustreže željam gg. interpelantov kolikor le možno. — Svetovalec Nabergoj izjavlja, da ni zadovoljen z odgovorom na prvi dve točki interpelacije. Ni se dovolj poizvedovalo, ampak vprašalo se je le ta dva zdravnika, ki sta bila navedena v interpelaciji. Ugovarja, da se ljudstvo ne upira; treba je, da je bil kdo dne 12. julija na Proseku, da bi čul, kaj se je govorilo med okoličani. Zadovoljen pa je z odgovorom gledé tretje točke interpelacije. — Svetovalec Spadoni vpraša župana, da-li pozna mestni magistrat kak poseben slučaj, da se naglašajo besede: „moglo se je goditi s pomočjo dotičnih, kateri bi morali služiti v vzgled izpolnjevanju zakonov“. Prosi, da se taka dejstva naznanijo občinskemu svetu. — Župan odgovarja svetovalcu Nabergoju, da se je o vsej zadevi obširno poizvedovalo, Spadoniju pa, da mu zadovolji v prihodnji seji. — Zdravstveni odsek predlaga, da se dovoli poliambulanci od 1. januarja 1894. leta 600 gld. podpore na leto. — Consolo želi, da se dovoli po 1000 gld. za tri leta. Po kratki razpravi obvelja Consolov predlog s 24 glasovi proti 13. — Zatem čita dr. Slovcovich poročilo šolskega odseka, da se mora vsled vladine naredbe odpreti v II. razredu osnovne šole v Škednju nova slovenska paralelka, ker je obiskovalo to šolo skozi tri leta preko 80 učencev na leto. Šolski odsek ustavlja se tej naredbi na temelju §. 11. postave z dne 2. marca 1893. l., po katerem se ne sme baje šteti učencev posamičnih razredov, ampak skupno število učencev na celi šoli. Predlaga zatorej resolucijo, da ne more mestni svet dopustiti tolmačenja tega §. na ta način, kakor ga tolmači vlada, ampak naj se poštevá skupno število učencev, po katerem se odmerjajo tudi potrebne učiteljske moči. — Svetovalec Nabergoj omenja na to, da je znano veliko število okoličanskih učencev, za katere ne zadoščajo niti šolska splotja, niti število učiteljev. Mestni svet je velikodušen z mestom, zanemarja pa okolico. Govornik pozivlja vladnega zastopnika, naj prisili magistrat, da stori potrebno za okoličanske šole. (Hrup). Tudi na Proseku je potrebno nove učiteljske sile. — Resolucija šolskega odseka sprejme se z 31 glasovi (proti so glasovali štirje prisotni okoličanski poslanci, Pазze in Colombo).

— Pride na vrsto poročilo šolskega odseka gledé vladine naredbe za odprtje tretjega slovenskega razreda na osnovni šoli v Rojanu. Isto zahteva italijanski oddelek. Šolski odsek odbija jedno in drugo, češ, da se bode šolsko poslopje razširilo, ali se pa sezida novo, ker sedanje ne zadošča potrebam. — Svetovalec Dollenz omenja na to, da ne mara o tej zadevi niti govoriti, ker zna, da se zgodi vse to, kar nasvetuje vsemogočni šolski odsek. Tudi on pozivlje vladnega komisarja, da prisili vlada magistrat, preskerbeti potrebno za okoličanske šole. — Vladni komisar baron Conrad odgovarja, da ni potrebno tolmačiti vladine naredbe, kajti ista je dovolj jasna. Namestništvo je jednega, šolski odsek pa drugega menenja. Njemu ne dostaje o tem razsojevati. — D'Angeli omenja, da je bilo namestništvo slabo poučeno, ko je izdalo svojo naredbo. Mesto vzdržuje še več slovenskih šol, kakor bi jih moralo vzdrževati po postavi (!) — Nabergoj odgovarja, da so njegova navodila menda neznatna, kajti mnogo tudi ne zahteva; zahteva samo enakost med obema narodnostima. Za Slovence se skrbi mnogo manj, nego za Italijane. (Bravo! vsklikne Dollenz). Gosp. dr. Angeli se čudi, da se obračamo do vladnega komisarja; to pa je povse naravno, kajti namestništvo je druga instanca v šolskih zadevah, na katero se moramo obrniti, ker ne dobimo v prvi, kar nam gre (Bravo! bravo! vsklikne zopet svetovalec Dollenz. Mi smo tukaj samo, da vedno plačujemo, nikdar pa ne smemo tirjati!) — Dr. Angeli pobija Nabergoja, češ, da so zanemarjeni Italijani, ne pa Slovenci. — Župan da na glasovanje predlog šolskega odseka, da se za sedaj ne odpre III. razred v osnovni šoli v Rojanu. (Dollenz ironično: „Ah, ah! za sedaj!“) Predlog šolskega odseka sprejme se soglasno, izvzemši okoličanske poslance. — Sprejmejo se konečno razni nevažni predlogi šolskega odseka. Seja konča ob 8½ uri zvečer.

Praški župan propadel. Dne 17. t. m. vršila se je v Pragi volitev novega župana. Volitev vršila se je trikrat brezuspešno; tretjič dobil je dosedanji župan Staročeh dr. Šolc 41, bolj na mladoočesko stran nagibajoči se dosedanji podžupan Gregor pa 39 glasov. Konečno sklenil se je kompromis, vsled katerega je dobil Gregor 79 glasov izmed 82 oddanih.

Sporazumljenje hrvatske opozicije. V političnem pregledu današnje „Edinosti“ poročamo o prvem shodu združene opozicije hrvatske. Dogovor, sklenjen mej stranko prava in neodvisno narodno stranko, se glasi:

1. Delovali bodo skupno za uresničenje državnega prava hrvatskega in za naravna prava naroda hrvatskega v okvirju habsburške monarhije.
2. Delovali bodo skupno za zjedinenje in nezavisnost vseh hrvatskih dežel.
3. Delovali bodo skupno za uvedenje parlamentarnih in liberalnih uredbe v državno življenje kraljevine Hrvatske.
4. Delovali bodo skupno na to, da se v vseh strokah javnega življenja bode rabil izključljivo hrvatski jezik.
5. Delovali bodo vzajemno, kadar koli nastane potreba skupnega dela z ozirom na druge stranke bodisi v deželi ali pa v monarhiji.
6. Zavezujejo se, da se pojedinci

o predmetih, ki se nanašajo na ta sporazumek, ne bodo dogovarjali ni z vladami ni z vladnimi poverjeniki, ni z drugimi strankami v deželi ali monarhiji, ter da ne bodo ničesar sklepali ali odločevali. 7. Izvrševanje tega sporazumka poveruje se eksekutivnemu odboru, kateri sme dovoliti sodelovanje pri tem delu tudi drugim rojakom, ako niso člani gori omenjenih dveh strank.

Pogreb bivšega ministra Bacha bil je dne 15. t. m. K pogrebu prišli so: ministri marquis Bacquehem in grof Schönborn, grof Taaffe, Zaleski in razni uradniki. Ministerski predsednik knez Windischgrätz izpričal se je, češ, da se ne počuti nič kaj dobro.

Slivniški junak umrl. Iz Gradca došla je dne 14. t. m. vest, da je nenadoma nevarno obolel grof Hartenau (bivši knez bolgarski). Brzjavili so na Dunaj po zdravniške. Bolezen bila je jako nevarna, kajti vnel se mu je drob; vsa zdravniška véda ni mu mogla pomagati, kajti umrl je dne 17. t. m. o poludne. V njem izgubila je Avstrija vrlega in hrabrega generala, in ljubeznivega, značajnega človeka, kakoršnih je malo. Tukaj podajamo nekoliko črtic o pokojnem. — Grof Aleksander Hartenau bil je rojen dne 5. aprila 1857. l. kot drugi sin kneza Aleksandra Hesenškega-Darmstadtskega. Kakor njegov starejši brat, tako je nosil tudi on priimek Battenberg. Spočetka vstopil je kot poročnik v avstrijski dragonski polk št. 24, leta 1877 pa je vstopil v bolgarsko vojsko in se vojeval proti Turkom. Po končani vojni vstopil je v nemško gardo v Berlinu. Ker je bil bratranec carja Aleksandra II. ruskega in ker se je odlikoval v vojni proti Turkom, postavila ga je Rusija kandidatom za bolgarski prestol in 29. aprila 1879. leta proglasilo ga je bolgarsko sobranje svojim knezom. Dne 8. julija istega leta zasel je prestol in prisegel na ustavo, prelozil pa je prestolnico iz Tirnove v Sredec. V srbsko-bolgarski vojni dokazal je svojo hrabrost, hladnokrvnost in visoko strateško znanje. Njemu imajo se Srbi zahvaliti na „sijajnem porazu“ pri Slivnici. Nesporazumljeaje z Rusijo pa je kneza Aleksandra prisililo odpovedati se dne 9. maja 1881. bolgarskemu prestolu. — Po kratkem popotovanju vstopil je v avstrijsko vojsko; odložil pa je svoj knežji naslov in si je pridejal priimek „grof Hartenau“. — Poročil se je iz gole ljubezni s hčerjo natakarja Loizerja iz Darmstadta, prekrasno gledališčino pevkinjo.

Občno delavsko-izobraževalno pravarujoče in podporno društvo bode imelo jutri ob 4. uri popoldne javen občni zbor v gostilni „Zur Stadt Marburg“, kamor se vabijo vsi č. gg. društveniki.

Porotna razprava Kritikos. Jurij Kritikos rojen je v Coliviji na Grškem, je star 23 let, grški podanik. Leta 1889 stopil je v službo pri trgovcu Mihalju Abazoglju v Trstu kot agent in leta 1891. spoznal je 18 letno Josipino Venier, v katero se je strastno zaljubil. Meseca januarja t. l. pa je bil nekoliko tednov v preiskovalnem zaporu radi goljufije, kajti odposlal je na grškem parniku „Traki“ in na Lloydovem „Juno“ decembra meseca 1892 trgovcema Stavru Calogeru v Pirej in Kristu Jacopuli v Patras vsakemu po 13 vreč fižola namesto kave. Med tem, ko je bil Kritikos v

zaporu, je spoznala njegova ljubica Venier nadporočnika Ledineka in začela ljubimkovači ž njim, želeč posloviti zatoženega Grka. Ko je prišel Kritikos iz zapora, bil je strašno razjarjen, doznavi, da lepa Pepica ne mara imeti ž njim več opraviti, ampak da si je „izbrala družoga“. Grozil se je, da svojega protivnika usmrti in ni miroval, dokler ga ni spoznal. Nadlegoval ga je na-to večkrat na ulici, zval ga tudi na dvoje, kateri pa častnik z ozirom na preteklost Kritikosevo ni mogel sprejeti. Kuhar je Kritikos dalje svojo jezo in sklevil maščevati se. Dne 14. julija videl je Ledineka v družbi neveste Pepice v pivarni „Al Giardinetto“, ga počakal, šel za njim in potem je sledil umor, kakor smo ga opisali v „Edinosti“ z dne 15. julija t. l. Kritikos dobil je le lahko rano na glavi. Pri razpravi branil je Kritikos svojo kožo, kar se je le dalo. Mladenič je dovolj duhovit; ni mu nikdar primanj-kavalo izgovorov. Posebno drzno se je opral umora, kajti zasukal je stvar tako, kakor da ga je napadel častnik in on da je le branil svoje življenje. Prič bilo je zaletanih 28, vse so obteževale zatoženca, a Kritikos bil je tem drzovitejši. Porotnikom stavila so se ta-le vprašanja: I. glavno: Je-li zatoženi kriv, da je dne 14. julija t. l. vstrelil na nadporočnika Ledineka z namenom, da ga usmrti? (Poleg glavnega vprašanja bila so tri postranska vprašanja tikajoča se samoobrane). — II. Glavno vprašanje: „Je-li zatoženec kriv, da je izvalil panheleničnemu parobrodnemu društvu ukralni list za 18 vreč kave, s katerim dejanjem je omamnil tretje osebe ter proizročil škodo preko 300 gl.?“ III. Glavno vprašanje: „Je-li zatoženec kriv, da je nosil dne 14. julija t. l. orožje brez potrebe obrane in brez dovoljenja?“ Porotniki posvetovali so se celo uro, zatem proglasili ta-le verdikt: I. glavno vprašanje: devet ne in tri da. — (Postranska vprašanja zatoraj odpadejo). II. glavno vprašanje: dvanajst da. III. glavno vprašanje: osem da in štiri ne. — Na temelju te izjave obsodilo je rodišče Kritikosa na tri leta in pol težke ječe, poostreje z jednim postom na leto za drugi in tretji del obtožbe; prvega dela, t. j. umora, je oproščen. Po prestani kazni izžene se iz avstrijskih dežel. Značilno je, kar pripoveduje nek tržaški list, čigar urednik je vprašal obsojenega takoj po obsodbi, da-li je zadovoljen s kaznijo, a Kritikos mu je baje odgovoril: „Kriv sem, da sem ubil človeka; nisem pa kriv goljufije. Rajše bi bil dobil 10 let radi umora. Svetujejo mi sicer, naj se udam obtožbi, toda vest mi tega ne dopušča“.

Grozna nesreča v Tržaškem tehničnem zavodu. Dne 15. t. m. imel je 27letni težak Ivan Marija Petaros, stanujoč pri St. Mar. Magd. Dolnji hšt. 96. opravila v tehničnem zavodu na nekem mostovžu, visokim 15 m. Ko je stal sredi mostovža, obnemogel je baje in skušal se je prijeti za ograjo, a bil je preslab za to in padel je v dolnjo delavnico na ploščo sredi prese-nečanih delavcev. Priletel je baš na šepinjo tako silovito, da so možjani kar škropili na okrog. Prestrašeni delavci so ga vzdignili, toda nesrečnežu ni bilo več človeške pomoči. Imel je glavo grozovito razbito. Pozvali so naglo sodnijsko komisijo, katera je odpravila truplo ponesrečenega v mrtvašnico k sv. Justu i. od tod na pokopališče. — Petaros bil se je pred kratkim oženil; ostavil je udovo in sinčka.

Pretep. 19letni kmetaki fant Anton Gregor sprl se je v Buzetu z nekim kmetom, kateri pa mu je zasolil težak kamen v glavo, s katerim je prizadel Gregorju težko rano. Ranjenega prepeljali so v tržaško bolnico, ranilec pa iščejo orožniki.

Samomor. Dne 16. t. m. zjutraj ustrelil se je pri sv. Andreju 35letni trgovec z gotovimi oblekami Ivan Lizzieri. Pogodil je levo sence tako dobro, da se je zgrudil namah mrtev. Truplo prepeljali so v sta-

novanje Lizzierjevo v ulici dell' Istituto hšt. 20. Pokojni imel je svojo trgovino na Corsu hšt. 41. Slabo finančno stanje gnalo ga je v smrt.

Nesrečen padež. 32 letni zidar Jernej Martelanc, stanujoč v Barkovljah, hšt. 91 šel je dne 15. t. m. v Senočče, da stavi kotel v tamošnji pivovarni. Baš ko je postavljaj kotel, padel je v njega, kake 3 m. visoko. Pobil se je na raznih krajih trupla in zlomil si levo roko. Obvezali so ga v Senoččah, potem pa odpravili ga v Trst.

Nesreča na ladiji. Kurjač Josip Malusa kuril je dne 16. t. m. kotel na parniku „Dubrovnik“, zasidranem v tržaškem pristanišču. Bil je tako neoprezen, da je polil žareče oglje s petroljem, da se brže upali, toda visoki plamen ga je v hipu zavil. Mornarji so prihiteli na kričanje nesrečnežev in strgali oblačila raz njega. Siromak pa je bil hudo opečen na prsih, na hrbtu in na rokah. — Odpravili so ga v bolnico. Ker se jako pogostoma pripeto nesreče s petroljem in ker je še dandanes mnogo kuharic, katere polivajo oglje s petroljem, da se brže vname, ne moramo dovolj obsojati tako zlorabo. Kdo trpi konečno v nesreči? Dotična neoprezna oseba sama. —

Loterijske številke, izrečane dne 16. novembra:

V Pragi:	69, 80, 34, 5, 45.
V Lvovu:	42, 87, 40, 33, 68.
V Hermanovem:	35, 36, 70, 59, 25.

Za njo!

Da ptiček jaz bi bil drobán,
Bi letel daleč, daleč stran;
Črez sive letel bi gorè,
Črez širno zletel bi morjè;
Letel visoko do nebà,
Poletel bi na kraj svetà,
Prebrel bi mesta vsèh dežel
In le-to pesem bi žgolèl:
„Kje bivaš dete ti ljubò
„In ljubèe kot mi je okò,
„Ti roža mojega srcà,
„Na sredi srea vzraščena.
„Od njega zdaj odtrgana?
„Oj zvezde, kje je ona, kje,
„Veslje moje in gorje!
„Če ne, naj kmalu mi povè,
„Da grem za njo onkraj morja,
„Zletim za njo onkraj svetà!

Jadranski.

Pepiček in Pepica.

Bajka iz ptičjega življenja za male in velike vrabce.
(Pripoveduje prosto po francoskem Aleksandrov.)
(Konec.)

Četudi so jima bili očesi skora za-lepljeni, vendar pa sta se mogla toliko oškiliti, da sta oba oblečena — prav „po gosposko“. „Hajdiva toraj“, pravi Pepica; „sedaj sva jednaka gospòdi na trgu!“ — „Pripravljen sem!“ odvrne Pepiček; „vendar pa, poglej tukaj-le! Kaj ni to enaka barva, kakor jo ima tisti ponošni „kljunac“ tam doli? Da, da! To je barva njegovega drznega šopa na glavi! Vzemiva šo te nekoliko na-se!“ — Na to čvickanje pri-skaklja Pepica in se prepriča, da je to res taka barva, kakor jo nosijo plemeniti „kaka-dù“ na glavi (tako je čula namreč na-zivati redke ptice po prodajalcu in je tudi doznala, da se zove taka barva „b i a n o a“ in kakor jo je mati slovenski učila, bela). Priznala je, da je res treba vzeti tudi nekoliko take barve na-se, ako se hoče pokazati res kot „plemenite“ ptice. Oba se povaljata toraj še nekoliko v b e l i barvi.

Škoda, da ju niste videli, ko sta izišla iz tretje kòpelji! To vam je bila krasota iznad vseh krasot. Rdeče, zeleno, belo — vse vprek. Celo kljunčka bila sta poma-zana v „narodnih“ barvah. Tudi naša

vrabčka sta se, ugledavši se, čutila čisto gospodskima. Zakaj pa ne? Rdeče, belo zeleno, to so take barve, katere ne more prikazati priprosti vrabček.

No, naša Pepica pa se vendar zmislil, da je treba doseči zaželjeni smoter, to je: pritihtapiti se med tičjo gospòdo. Ni se jej bilo treba ogledavati po ženski navadi v zrcalo, kajti videla je svojega krasnega rdeče-belo-zelenega brata, kateri jej je zatrjeval, da je ona istotako lepa, kakor hvale one njega. Zato veli Pepica še jedenkrat: „Hajdiva Pepiček v družbo, kamor pripadava!“

Aj joj! Ni tako lahko izvršiti namena. Nesrečno krasne „papigine“ barve zale-pile (zalimale) so ubogima vrabcema peruti tako, da sta mogla le priskakljati do okenca na strehi, nikakor pa ne več fr-čati. To je za vrabca, bodisi še tako na-šemljen, vendar le neka nepriлика. Našla sta na svojo srečo prikladnega pohištva, s pomočjo katerega sta priskakljala na streho in od tudi — kar strmoglavila se na trg. — — —

Bilo je, kakor že rečeno, še rano je-sensko jutro. Ljudi ni še bilo mnogo na trgu, zatoraj nihče ni opazil strmoglavil prihod novih šarenih gostov. Postavljal pa je že tičji prodajalec svoje prekrasne zlate kletke, v katerih je čepela z glavicami pod šarenimi peruti še sladko dremajoča ptičja gospòda. Naša novopečena gospòda vdarita jo skakljaje kar naravnost do naj-bližje kletke. Tičji trgovec je baš sipal svojim gojencem vsakdanjo hrano v po-sebne posòdice, ko zagleda redka gosta. V prvem trenutku ostrmi, a v drugem trenotku ugrabi že s spretno roko . . . jeden dva . . . šarena ptička in hajd! ž njima v najlepšo kletko med najodličnejšo šareno tičjo gospòdo. Prodajalec — strokovnjak — ogledaval si je vesela ptička, katera sta takoj skočila na najbližjo palčico v kletki, ne brigajoča se za spečo gospòdo. „Hm!“ misli si, „to pa morajo biti res jako redke ptice. Takih nisem videl še svoj živi dan. No, sedaj jih imam j a z; ako jih je kdo zgubil, pride naj po nje. Ogledam si ju že pozneje.“ To rekši šel je prodajalec dalje od kletke do kletke, troseč zrna in nalivajoč pitne vode svojim jetnikom. Potem se vrne pred neko kletko, blizo našima znancema in svira kaj lepo na malem sviralu toliko milo pesmico: „Nella patria de Rossetti“. — Aj, kako je veselilo Pepico, da se sme, četudi med spečo gospòdo, vendar enkrat udeležiti se šarenega plesa! Dregne brata Pepička — in daj, zasukajva se! Na štopot se prebudi začudena gospòda in zré na plo-salca, a vendar nikdó ne črhne, kajti vsi so bili prepričani, da sta mala nova pri-došleca še plemenitejša od njih, ker sta imela še lepše sukuje kakor oni. Pepica in Pepiček se sučeta veselo skakljaje po taktu, kakor sta že vedla in znala, dokler jima ni začel kapljati znoj raz kljuna. „Ponehajva malo — reče Pepica — in pojdiva se malo ohladit. Saj tam je bistre vode!“ Rekši to, povleče Pepička za se-boj in oba se po vrabčiji šegi in navadi dobro povaljata v vodi, glasno čvickajoč v vodi. Oškropljena gospòda nasprotovala je proti tej nenavi ni brezobzirnosti z glasnim kričanjem in vriščem. Na ta vrišč prihiti trgovec in komaj mora dokopati se do kletke med gnječo ljudij, kajti vsak mimo gredoči vstavil se je in radovedno zrl, da zve kaj pomenja ta ptičja vojska. Kaj pa je ugledal ptičji trgovec? Jako u m a z a n o vodo in dva v r a b e a, katera so ostali plemeniti ptiči v kletki neusmi-ljeno kljuvati, pulili jima perje in da ni posegel pravočasno vmes — končali bi ju bili. „Kako pa sta prišla vrabca v to kletko?“ misli si trgovec. „Da bi te šment! Corpo d' un fulmine! A ta sta tista dva šarenjaka, ki sem ju danes zjutraj za rano pobral! Aj lumpacija! Poberita se!“ — To izrekši pograbi — ne baš nežno — uboga vrabca, (toliko, da ju ni pomečkal)

in ju trešči daleč od sebe tje na trg. — Ljudje so se smejali, nihče se ni usmilit uboge Pepice in Pepička, ki sta drhtela na pol mrtva in gola v burji. —

Da si nista želela zeleno-belo-rdeče obleke in plesa po sviralu na trgu, — ži-vela bi menda še danes, kakor žive drugi pošteni slovenski vrabci.

Čemu sem vam pripovedal to bajko? Da posnamete iz žalostnega konca Pepi-činega in Pepičevega, da je bolje ostati pošten domači vrabec! kakor pa rdeče-belo-zeleno ci-korijaško pobarvani gospod,

SVOJI K SVOJIM!

POZOR! Podpisani naznanja, da je odprl svojo krčmo v ulici Media št. 8. Osteria alla buona botta. Toči izvrstna Istrska vina, ter se nadeja obilnega obiska. Priporoča se torej slavnemu občinstvu

Gostilna „Štoka“, staroznada pod ime-m, nom „Belladonna“, poleg kavarno „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mešanom, kakor na deželo. Cl.

E. Šverljuga, brivec v ulici Stadión št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUSTVO vpisana zadruga z omejenim poročtvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato pro-skrbljeno

prodajalnico jestvin

(v ulici Belvedere št. 3) pristopno združnikom in nezadržnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu

(poprej Pertotovo) 10 minut oddaljeno od mesta, z obširnim senčnatim vrtom in dvemi dvoranami, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gorkimi in trzilimi jedili.

Novi člani

se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtak od 6—7 ure zvečer in ob nedeljah od 9—10 ure predp. 104—34

Gostilna Josipa Katalana v Rojanu, „Pri dvanajstih murvah“, priporoča se slavnemu slovenskemu občinstvu za obilen obisk. — Točila se bodo samo do-mača izvrstna vina. 104—11

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Pontorosso)). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 14 kr. liter ne-dosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smotana.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago so časopisi v raznih slovenskih jeziki. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Sorli, Cl. kavarnar.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštno tiskarnice. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sargente (Via Toronto št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1, ima trgovino z mnogovrstnim lesnim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, platenino itd. Cl.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl Via Lazzaretto vecchio št. 12 prodajalnico sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobro postrežbo, ker imam veliko zalogo blaga I. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z velepoštovanjem 52—16 **Matvez Furlan.**

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašnje grobnih spomenikov. Cl.